

Vänsterpartiets valkonferens:

”Alternativa valberedningen” vann

När den gamle Brezjnevkramaren Anton Flink stegade in på valkonferensen för Skånes södra riksdagsvalkrets förstod man att nånting var på gång. Hans egen krets, Malmö, hade gjort undan sitt två veckor tidigare så något formellt ärende hade han inte. Men det finns ju reella ärenden, som att ge moraliskt stöd. Stående utanför men spejande in skytmade Kjell Kvist, Antons hantlangare med rollen som distriktsordförande, och den allt tyngre ombudsmannen Mikael Persson.

Den andre distriktsombudsmannen sopade golv.

Men ...

Anders Neergaard, ombud för Lund men också talesman för distriktets valberedning, presenterade snabbt och utan plädering dennas förslag till riksdagslista: 1) Karin Svensson Smith, Lund, 2) Mats Åstrand, Trelleborg, 3) Philip Maughan, Burlöv ... Mötesordföranden undrade om det fanns andra förslag, och det gjorde det, från en Ystaddelegat: 1) Philip Maughan, 2) Diana Mulinari, Lund och fortsättningsvis ungefär efter valberedningens förslag, fast Karin Svensson Smith saknades helt. Det blev dock lite förvirring kring kvinnorna på listan och ordningsföljden, och för att komma ur bryderiet föreslogs att Karin trots allt skulle in som tvåa.

Så pläderades i korthet för Karin av Mats Sjölin från Trelleborg och Nita Lorimer från Lund. Vi har inte hållit med Karin om alla ställningstaganden i riksdan, men i den praktiska politiken måste man kompromissa ibland, sa Nita. – Visst inser vi att man måste kompromissa, men ... svarade Anders Neergaard hastigt. Hans ”vi” och ”men” markerade att han som ombud inte tänkte rösta så som han i egenkap av valberedare rekommenderat. – Vinner Philip toppas vänsterpartiets alla fyra riksdagslistor av män, invändes det.

– Man kan vara feminist utan att vara kvinna, fastslog Diana Mulinari.

Inget anfördes till förmån för Maughan, utom ett kort påpekande att han var LO-medlem. Hans eventuella

feministiska meriter belystes alltså inte. Röstningen var snabbt avklarad: 10–6 till förmån för Philip Maughan

Vem är Philip Maughan?

Röstningen var förstas slutet, men det kan med stor säkerhet fastslås att fem av de åtta ombuden från Lund röstade för Philip Maughan: Sima Ajdahi (tel. 397994), Marta Cuesta (129241), Diana Mulinari, Anders Neergaard (båda 323514) och Martin Wolgast (397994). Telefonnummer anges som en service till de läsare som undrar över ombudens motiv för att rösta på Maughan – de angavs som sagt inte på konferensen.

Vi kollade för övrigt med en vänsteraktivist som varit bosatt i Burlöv i fyra decennier. Philip Maughan var ett helt nytt namn för honom.

Karin Svensson Smith var, som framgick av VB nr 4, den enda kandidat till listans förstaplats som nominerades på vänsterpartiets välbesökta årsmöte i Lund. Säkert lämnade en stor majoritet av deltagarna det mötet i tron att ombuden skulle rösta i enlighet med mötets beslut, särskilt som inget av dem då angav något annat.

Inför valet av skånska ombud till partikongressen kritiserades starkt den ”alternativa lista” som förespråkades av somliga. Den här gången fanns det alltså en segrande alternativ valberedning, och delikat nog sammanföll den på flera punkter med den officiella beredningen.

Landskrona slår Lund

Omedelbart före riksdagslistorna fastställdes på konferenser med något annan sammansättning kandidatlistorna i kommunfullmäktige.

Där delar Lund valkrets med bland annat Landskrona, och det var uppenbart att valberedningen favoriserade den senare staden. Bland de tio översta namnen på listan kom fyra, inklusive förstanamnet (Mikael Persson), från Landskrona som har 38 medlemmar, medan Lund med sina 145 medlemmar fick två platser bland de tio främsta.

Lundaombuden Göran Fries och Nita Lorimer ville flytta upp Saima Jönsson (enhälligt nominerad av års-

mötet) till förstaplatsen, men det hade de ingenting för. De lyckades heller inte lyfta Ulf Nymark (likaledes enhälligt nominerad) från den tolfteplats där valberedningen hade placerat honom.

– Han är ju placerad högst av männen från Lund, försvarade sej Anders Neergaard.

– I vårt parti kan man bidra till politiken utan att själv sitta i de parlamentariska församlingarna, kompletterade Diana Mulinari.

Guðrun applåderades – och negligerades

Före valkonferenserna var det alltså årskonferens i två långa dar. På lördagen talade partiordförande Guðrun Schyman, på söndagen partisekreterare Pernilla Zethraeus. Det var bra tal som vi av utrymmesskäl tyvärr inte kan referera som de förtjänar. Dock kan framhållas att Guðrun bland mycket annat sa: Även i vårt parti speglas det traditioner som har vuxit fram under andra förhållanden. När trycket är stort utifrån är det naturligt att man sluter sej inåt. Men nu har fler åsiktriktningar kommit in i vänsterpartiet, och vi finns med på många fler förändringsfält än förr. Hon uppmanade också konferensen att öppet vådra de motsättningar som hon insåg fanns.

Det var ett bra tal, klokt, klarsynt, optimistiskt. Det förtjänade de varma applåder som det möttes med. Men man kan verkligen inte säga att rekommendationen om öppenhet följdes.

Klarspråk!

Stadshallens foajé var under konferensdagarna vackert smyckad med röda fanor och banderoller ur det lokala vänsterpartiets rika förråd, till glädje även för de många vanliga Lundabor som besökte stadshallen för att titta på Folke Haralds tavlor med motiv från staden. På banderollerna kunde bland annat läsas MED HJÄRTAT TILL VÄNSTER.

Efter årskonferensen finns det anledning att tillverka ännu en röd banderoll med ett anatomiskt innehåll: GLÖM INTE ÄNDTARMEN!

I förra VB fäste vi uppmärksamheten på den delen av det föreslagna regionalpolitiska programmet och mycket riktigt, det blev en livlig debatt i frågan. Saima Jönsson menade, att om det önskade utbildningsprogrammet för sjukvårdspersonalen genomfördes skulle den nog lära sej var prover borde tas. Mot detta hävdade till exempel Johanna Carlsson och Anders Neergaard i engagerade inlägg betydelsen av utförlighet och klarspråk i ett program, som inte bara vänder sej till en bred allmänhet utan också ska fungera skolande inåt i partiet. De avvisade också Tasso Stafilides förslag om att en redaktionskommitté skulle se över formuleringarna.

Beslutet föranledde årskonferensens enda rösträkning, och utgången blev mycket jämn. Men med rösterna 24–23 fastslogs programmets formulering om ”vikten av ta prover i svalg och ändtarm”.

GUNNAR SANDIN

Insänt:

Jag läste i dagens (18 februari) tidning att vår representant i riksdagen, Karin Svensson Smith, inte fick fortsatt förtroende att representera oss uppe i Stockholm. Jag har alltid trott att Karin haft partiets fulla stöd och förtroende. Hon har för mig alltid gjort ett mycket vederhäftigt och påläst intryck i miljöfrågor, och har efter vad jag förstätt även haft ett gott renommé utanför partiet.

Enligt tidningen verkar det ha varit lite märkliga turer kring nomineringen och provvalet i helgen. Detta förfaringsätt verkar följa samma mönster, som var för handen vid partiets årsmöte den 2 februari. Jag är inte så välbevandrad i partipolitiskt käbbel, men jag fann det mycket märkligt på årsmötet att man begärde slutet omröstning när det gällde Karins kandidatur, men kunde acceptera öppen votering vad gällde de andra nomineringarna. Att det sedan fanns ett flertal blankröster, gjorde mig också mycket förundrad. Är det någon inom partiet som kan förklara detta tillvägagångssätt för mig? Är det ett vanligt förfaringsätt inom partiet när man vill bli kvitt någon person?

Vänligen
Lars A. Ohlsson

Diskussionen fortsätter på sid. 3!

(V) om Svane- skolan och gymnasieskolans elevökning

Polhemsskolan är redan idag en stor skola med sina 1 600 elever. I diskussionen om hur Lund skall möta gymnasieskolans elevökningen har bl. a. Vänsterpartiets representanter, men också en rad representanter för verksamheten pekat på de problem som extremt stora skolor skapar. Anonymitet, brist på identitet och svag social kontroll är bara några av de problem som "utbildningsfabriker" skapar.

Trots detta tycks en majoriteten av politikerna i Lunds kommun ha bestämt sig för att utöka Polhemsskolan till 2 500 elever. Det skall i så fall ske genom att Svaneskolan helt eller delvis stängs. Detta är ingen bra lösning. Svaneskolan behövs, som den enda centrumskolan för eleverna i årskurs 6-9 som den är. Visst skulle det kanske gå att med ett skohorn klämma in dessa elever på andra skolor, men även detta har ett pris. Den kommer säkerligen att behöva öppna igen när antalet grundskolebarn åter ökar, och vad har vi då vunnit? En nystart är, liksom en avveckling, alltid dyrare än man tror, och till den rent ekonomiska kostnaden kommer de sociala och psykologiska kostnaderna – effekten av en försämrad personalkår och en förlorad skolmiljö som tagit årtionden att bygga upp.

Dessutom ligger Svaneskolan så tätt inpå Polhem att de även fysiskt kommer att upplevas som en skola. Därmed blir det svårt att undgå jätteskolans negativa effekter, trots de förslag som diskuteras att splittra rektorsansvaret.

Enligt kommunstyrelsebeslutet skall en arbetsgrupp nu utreda "om Polhemsskolan under några år kan få disponera hela eller delar av Svaneskolans lokaler". Vänsterpartiet ville vidga utredningsuppdraget till att gälla "hur lokalfrågan för gymnasieskolan kan lösas". Eftersom gruppen skall utreda om och inte hur Polhem skall flytta in på Svane måste man förutsetta att möjligheten finns att de kommer fram till att det inte är en bra lösning. Vad händer då? Eller har kommunen redan bestämt sig? Det ser onekligen ut som ett freudianskt feltryck att ärendet i dagordningslistan döpts om från Gymnasieskolans elevökning till Polhemsskolans elevökning.

MATS OLSSON

Ekonomismens härjningar

Nu kan det tydligen sägas. När jag förhör mig med mina näringslivskontakter om Barnevik får jag veta att han är en utpräglad overheadmissbrukare. Han visar otroliga mängder overheadbilder och ställer alltid som krav vid sina framträdanden att det finns minst två overheadapparater och -dukar tillgängliga. Hade man vetat det hade man betraktat mannen med misstro redan från början: överdrivet bruk av overheadbilder är välkänt dåligt tecken. Samtidigt visar det att han tillhör en äldre generation. De yngre har nämligen dataprojektorer och visar Powerpoint-dokument och det är faktiskt värre. När man har sett dem – texter som dyker upp och försvinner med särskilda effekter, animerade bokstäver etc. – blir man om möjligt ännu mer avog mot de budskap som avses förmedlas. Sanningen är förstås den Marshall McLuhan formulerade: Mediet är budskapet.

Därutöver tycks Barnevik vara en mästare i tidsutnyttjande. När Asea bjuder på middag finns det flera kuvert mer än antalet gäster, varvid de tomma kuverten är strategiskt utplacerade. På dessa platser cirkulerar Barnevik: en plats vid förrätten, en annan vid huvudrätten, ytterligare en till desserten och så är det ju kaffet. Många får alltså förmånen att lyssna på Barnevik. Det är nästan så att Bodil Jönsson skulle ha något att lära.

Sådan är ...

Den indignation som nu riktas mot Barnevik m. fl. finner jag något yrva-ken. Ta t.ex. hans direktörskompis Göran Lindahl som utöver sin väl tilltagna lön fick pensionsförmåner innebärande en ersättning om 370 000:- för varje dag han innehade sin post. Det kan ju tyckas vara mycket och hade jag inte läst grunderna i ekonomi och ett flertal ledare i Dagens Nyheter, Sydsvenskan och Svenska Dagbladet skulle jag kunna ha gripits av indignation. Men nu vet jag att just vinstbegäret är drivkraften för hela vår ekonomi och det får inte finnas något tak för den – då hämmas välståndsutvecklingen. Det är män som Göran Lindahl, Percy Barnevik och Håkan Mogren (ja den gamle favoriten är aktuell igen) som utgör den fasta grundvalen för vår ekonomi. Hade inte de fått fria händer att tjäna pengar så hade vi i den tärande sektorn, som t.ex. sjukvårdsbiträden och universitetslektorer, stått oss slätt. Ledarskribenterna brukar just peka på hur vänstern ofta säger att de vill att företagen och produktionen ska blomstra, men hänger dåligt med när det gäller att unna företagsledarna deras rikedomar. Kritiken från borgerligt håll mot Barnevik är alltså bara avund och populistiskt gnäll mot personer som har tagit kapitalismen på allvar och

därvid verkligen lyckats. Ni baktalar ert eget avantgarde!

Spiken i kistan

Men låt oss efter dessa nöjsamma tankeflykter tala allvar om den här affären. Varför är media så engagerade? Jo, därför att det här var spiken i kistan för en borgerlig valseger. Allt tal om skattesänkningar och bättre villkor för företagen faller ju nu platt. Svenskt näringsliv, som SAF numera heter, låg i startgroparna för en kampanj för att backa upp borgarna, men det är givetvis kört. Det hjälper inte om man så får fram hundratvå direktörer att skriva på DN Debatt. Göran Persson, den skickligaste taktikern i svenska politik, sitter med alla korten på hand och plockar för varje opinionsundersökning röster från mitten utan att förlora till vänster. Hur har han det då till vänster? Jo i sitt eget parti har han eliminerat allt motstånd – den socialdemokratiska vänsterflygeln krossades på kongressen. Och vad gäller vänsterpartiet som nu har sin största chans någonsin så verkar det ha andra saker för sig än att vinna val.

Eslöv i våra hjärtan

Men det jag egentligen vill tala om är Eslöv, vår syskonstad ett par mil norrut. När Lund blir för tjuvtjockt och man har glömt hur det ser ut i en normal svensk industristad, då ska man åka till Eslöv. Det finns mycket att se och upptäcka där: Stadsparken med ett trevligt kafé, Medborgarhuset, ritat av Hans Asplund och ett av Skånes mest fascinerande hus. Titta gärna på det gamla vattentornet öster om järnvägen och den urgamla Salubrin- och ättiksfabriken, ta en sväng in på den kombinerade loppisaffären, kaféet och turistbyrån vid torget.

Jag vill berätta om vad som håller på att hända med Lagerhuset, det fantastiska höghuset i trä och eternit som också det står strax öster om järnvägen. Sverige har inte många världsberömda arkitekter, men en säker sådan finns det: Gunnar Asplund, faktiskt fader till Hans Asplund. Det kommer japaner resande över halva jordklotet för att se på hans Stadsbibliotek i Stockholm eller Skogskyrkogården ute i Enskede eller rentav tingshuset i Sölvesborg och läroverket i Karlshamn. Ett av hans tidigaste uppdrag var att rita och konstruera lagerhus för spannmål 1916.

Utom skotthåll

Det förhöll sig så att svenska staten hade kommit till insikt om att det kunde behövas något som jämnade ut tillgången på spannmål mellan goda år och missväxtår eller som rentav kunde förse en svältande befolkning med mat om det blev krig. Man

byggde ett tiotal lagerhus och detta på platser som dels var järnvägsknutar, dels befann sig några mil inåt land och därmed var oåtkomliga för beskjutning från havet. I Skåne byggdes identiska sådana hus i Åstorp, Ö. Klagstorp (en viktig järnvägsknut), Tomelilla och Eslöv och uppåt landet på orter som Linköping och Hallsberg. Lagerhusen fungerade in på 1980-talet, men efter hand har de lagts ner, överlämnats till kommunerna och saklöst rivits. Det sista återstående finns i Eslöv, och Eslövs kommunfullmäktige har mycket riktigt fattat beslut om rivning.

Jag ska inte här orda om hur viktigt det är med historia och med historiens lämningar. Det är ju sällan någon vill riva skånska slott eller kyrkor eller korsvirkeshus. Ja, ibland får enstaka nyttobyggnader stå kvar: t.ex. spannmålmagasinen i byarna uppe i Kalmartrakten, byggda på 1820-talet av samma skäl som lagerhusen. Ingen tycks vilja riva dem därför att de nu inte behövs till sitt ursprungliga ändamål. Men det grundläggande tycks vara ett hat eller åtminstone likgiltighet mot sådant som en gång har fyllt en nyttofunktion.

Gör inte som Sjöbo!

Ta Sjöbo. Där hade man hade ett tag en kommunledning som vägrade ta emot flyktingar. Det hade sina ekonomiska och sociala orsaker, men det är glömt nu och Sjöbo har ändrat politik. Vad som inte är glömt och vad som inte kan ändras på är att samma kommunledning rev Vollsjö station, Piratens barndomshem. Var det nödvändigt? Ja, järnvägen var ju nerlagd och huset behövdes inte, men i grunden var det fråga om rent djävulskap – här skulle inte utsocknes komma och lägga sig i vad som kunde bli en parkeringsplats.

Om Eslöv kommun framhärdar i sin rivning kommer Eslöv att göra sig känt som ännu en kommun där kortsyn och inskränkthet härskar, där man ger fan i sina rötter och bara river allt gammalt skit. I det högfärdiga Lund finns det folk som gör sig lustiga över Eslöv, det är ju inte likadant som Lund. Och det finns rentav eslövsbor som skäms för att säga var de kommer ifrån. De har de ingen anledning till, men om Eslövs kommunledning (det är socialdemokrater) river lagerhuset är det ett förräderi mot denna inte så gamla men mycket fina stad.

Åk själv dit och titta, men gå tätt inpå och upplev husets mäktighet. Det finns en förening, Lagerhusets vänner som kämpar emot rivningen.

LUCIFER

Tokskallarnas sammansvärjning.

Kalle Larsson-sektens mål var att peta Karin Svensson Smith som förstnamn från vänsterpartiets riksdagslista. Hennes kritik visade att hon saknade den rätta revolutionära inställningen.

Petningen skulle ske när riksdagslistan fastställdes i samband med distriktets årskonferens.

Planen

Planen var noggrann och genomfördes steg för steg med sträng disciplin. Eftersom antalet ombud som fastställer listan är 16, varav 8 från Lund och 8 från grannkommunerna, så krävs nio röster för att få majoritet. Dessa nio röster avgör alltså vem som ska toppa vänsterpartiets riksdagslista. Väljarnas åsikter struntar man i. Liksom partikamraternas.

I Lund föreslog KL-sektens lokala valberedning en säker ombudslista. Schyman-anhängarna fick nöja sig

med att föreslå några alternativa namn, välkända för alla Lundabor.

Vid vänsterpartiet Lunds årsmöte för två veckor sedan nominerades Karin Svensson-Smith naturligtvis ändå som första namn. Inte ett enda argument för att föreslå en motkandidat fördes fram. Däremot pläderade många för Karin, för hennes miljö- och trafikpolitik, hennes betydelse för Lunds universitet, hennes energi, kunskap och kontakter.

Mobbningen

Men just som beslutet skulle klubbas föreslog den välkände censurentusiasten Robert Nilsson votering. Alla som inte gillade Karin skulle rösta blankt. Det var som hämtat ur skolans exempelsamling på vanliga mobbningsbeteenden. Ett femtiotal röstade förstas på Karin, men en minoritet på 28 anonyma, fegt tigande konspiratorer röstade blankt. När de åtta distriktombuden strax efteråt skulle väljas hämtades majoriteten ur denna förtegn minoritet.

Därmed var Karin i realiteten redan petad, fast det visste hon inte. Men man kan aldrig vara säker i politiken, tyckte KL-sekten. Det gäller att ha både byxor och hängslen. Därför var lundabon och KL-sekteristen Anders Neergaard ordförande i distriktets valberedning. Den lista han hade föreslagit hade visserligen Karin som första namn. Hans självklara plikt som

ordförande var att försvara den. Så alla var övertygade om att Karin skulle väljas. Inte ett ord sades om riksdagslistan under de två dagar distriktskonferensen varade, utom möjligen viskningar på toaletten.

Planen överträffas

Det sista som skulle ske på söndagskvällen var att den föreslagna listan skulle fastslås. Då yrkade plötsligt en lagom fet kommunist från Ystad att Karin skulle ersättas av en karl från Burlöv med det engelsk klingande namnet Philip Maughan. Den legitimerade feministen Diana Mulinari från Lund intygade att Philip var en bättre feminist än mängden ung invandrarvinna. Själv mumlade han något ohöbart, överraskad över detta förtroende. Annars var hans främsta merit att han var LO-medlem.

Så snart Philip föreslagits, övergav Anders Neergaard den lista han som ordförande presenterat och pläderade lidelsefullt som alltid för det nya toppnamnet. Sedan var det dags för de tiggande unga kadreerna att rösta som de skulle. Philip vann med tio röster mot sex för Karin. KL-sekten hade överträffat planen. Nio röster räckte, men de nådde tio.

Kommunistisk succé

För mängden kommunist är naturligtvis detta en upplyftande historia. Och för ett par år sedan vandrade hela KL-

sekten bakom banderollen *Här kommer kommunisterna* i första maj-demonstrationen. Se vad en liten disciplinerad minoritet med någon hjälp från ett par sluga distriktombudsmän med överblick över medlemsregister m.m. kan åstadkomma genom skicklig tillämpning av föreningsteknikens regler och några välplanerade regelbrott! Självva fräckheten förstummar motståndarna.

Men naturligtvis är dom tokskallar

Vad har de vunnit? En splittrad partiorganisation. Bedragna kamraters vrede. Väljarnas misstroende.

Hur ska de använda sin makt? Det enda de har att komma med är några slagord och kodord. "Vi ska inte förhandla. Vi ska gripa makten! Vi ska inte pryda fullmäktige med käcka ungdomar."

Och som konsekvens ett förlorat val och ett försvagat parti. Men när den dagen kommer har säkert många av de ungdomar, som idag lajvar sagan om kommunismen på samma sätt som deras generationskamrater lajvar sagan om ringen, lagt undan hela sin "kommunistiska" arsenal, stjärnorna, hamrarna och skärorna, Che Guevarorna, de "proletära" åtbörderna, det "proletära" språkbruket och den tokstollarnas sammansvärjning, som är deras version av leninismen.

GUNNAR STENSSON

Efter valkonferensen:

– Agera nu för att säkra en valseger

Öppet brev till (v)-styrelsen i Lund

Utgången av valkonferensen den 17 februari då Karin Svensson Smith under former som måste betecknas som kuppattade röstades bort från första platsen på Vänsterpartiets riksdagslista för Skånes södra valkrets kan få allvarliga konsekvenser för vänsterns valarbete i Lund. Risken är uppenbar att en betydande del av den stora och övertygande majoritet av medlemmar i Lund som på årsmötet i början av februari stödde Karins kandidatur till första platsen kan komma att passiveras eller i värsta fall lämna partiet.

Visst kan medlemmarna i Lund stå ut med ett nederlag i kampen om första platsen på listan – om förlusten sker i en öppen och ärlig strid. Men accepterar medlemmarna en förlust där vinnaren utses i ett närmast farsartat val där demokrati och normal föreningspraxis sätts ur spel?

Lundastyrelsen måste nu ta sitt ansvar och agera så att skadan av det inträffade minimeras. Partiföreningen i Lund har inte råd att tappa fler medlemmar, den blir inte slagkraftig om fler medlemmar passiveras, den kan

inte göra en engagerad och helgjuten valrörelse om styrelsen nu inte kraftfullt agerar – nu på direkten!

Valet måste ogiltigförklaras

Styrelsen måste först och främst kräva att distriktsstyrelsen i Skåne ogiltigförklarar valkonferensens beslut om riksdagslistan. (Skulle en sådan framställan till distriktsstyrelsen inte vinna distriktsstyrelsens gehör så måste frågan föras vidare till partistyrelsen)

Grunden för ett ogiltigförklarande är uppenbar – nomineringsförfarandet kring den kandidat som slog ut Karin var inte korrekt:

1. Enligt föredragning från distriktets valberedning vid valkon-

ferensens inledning fanns ingen motkandidat till Karins första plats nominerad.

2. Motkandidaten nominerades till första platsen under pågående möte, efter det att valberedningen slutfört sin beredning och långt efter att nomineringsstoppet trätt i kraft.

Starta en "Vänsterkruss för Karin"-kampanj

Styrelsen måste också – för alla eventualiteters skull – omedelbart ställa om valrörelseplaneringen i den del som gäller riksdagsvalet så att organisationen i sin helhet i praktiken kommer att fungera som en personvals-kommitté till stöd för Karin. Vi

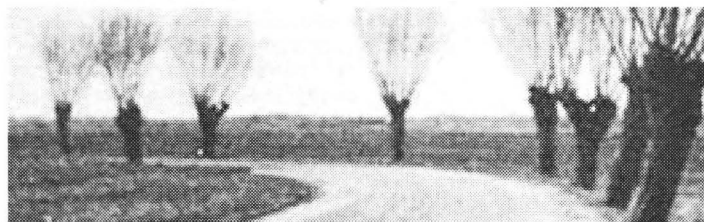
måste helt enkelt möta traditionalisternas "Krossa Karin"-kampanj med en öppen och rak "Kryssa Karin"-kampanj. Lund är den i särklass största kommunen inom valkretsen och om vi satsar helhjärtat på "Vänsterkruss för Karin" är jag övertygad om att våra arbetsinsatser i kombination med det politiska förtroende som Karin åtnjuter i vida väljarkretsar i kommunen och i övriga valkretsen kommer att samla ett tillräckligt stort antal röster för att Karin ännu en period skall föra väljarnas talan i riksdagen.

Så snälla styrelse: Nu hänger det på er! Svik nu inte den stora årsmötesmajoritet som klart sa ifrån att man ville ha Karin överst på riksdagslistan. Ni måste agera – snabbt och beslutamt! Ansvaret för att (v) i Lund gör en bra valrörelse vilar nu i första hand på er!

Lund 2002-02-18

Ulf Nyman

PS. Glöm nu inte att föra upp en punkt på dagordningen för medlemsmötet den 26 februari där ni redogöra för era mått och steg med anledning av valkonferensens resultat och där medlemmarna kan få säga sitt. DS

Vy från den aktuella valkretsen

VECKOBLADET Svartbrödersg 3, 223 50 Lund. Prenumerationsavgiften 200:-/år insättes på postgiro 1 74 59-9. Ansv. utgivare: Gunnar Stensson. Sättning och lay-out VB-red. på Vänsterpartiet, Svartbrödersg. 3. måndagar efter kl 19. Tel 046-13 82 13, e-post se redaktionsrutan nedan. Redaktionen förbehåller sig rätten att korta i insänt material. Tryck: KFS AB, Lund. Adressbyte: sänd e-post, el. använd postens adressändringskort.

Begränsad eftersändning. Vid definitiv adressändring sänds tidningen i retur till Veckobladet.

Bättre och säkrare gång- och cykelbanor: (v)-initiativ ger resultat

Nu har ännu ett förslag från Vänsterpartiet gett resultat: häromdagen beslutade Tekniska nämnden att förvaltningen ska plocka fram förslag till nya riktlinjer för gång- och cykelbanor i kommunen.

I fjol höstas kunde VB rapportera att vänsterpartiet i Tekniska nämnden lagt förslag om nya riktlinjer för hur gång- och cykelbanor Lund ska se ut. Förslaget innefattade bl.a. en lägsta standard, formulerade som minimikrav. Några av kraven är t.ex. tydlig fysisk separering av gång- från cykelbanor, ge trottoarerna tillbaks till fotgängarna, och generösa minimibredder på såväl gång- som cykelbanor och att övergångsställen och cykelöverfarter ska säkras så att korsande motortrafik hindras från att köra över 30 km/h.

Vid förra veckans möte i Tekniska nämnden var ärendet uppe till behandling: nämnden beslöt att ge Tekniska förvaltningen i uppdrag att utarbeta förslag på nya riktlinjer för gång- och cykelbanor. Ännu ett (v)-initiativ har således gett resultat. "Fast man ska inte ta ut några segrar i förskott", varnar Ulf Nymark, (v)-ledamot i nämnden. "Nämnden tog inte konkret ställning för de riktlinjer som vi föreslagit och borgarnas bilanpassningsbenägenhet är fortfarande stor. Jag ser fram mot en bred debatt bland lundaborna kring gång- och cykelbanornas låga

standard. Utan tvekan är det dock ett framsteg att frågan kommer upp på nämndens bord", menar Ulf Nymark.

Frånvarande kommunalpolitiker

De politiska partierna är nu igång med att jobba fram kandidatlistor. Så är t.ex. moderaterna klara med sin fullmäktigelista. På andra plats står Annika Annerby Jansson. Intressant med Annika är att hon under 2001 enbart var närvarande på fem av fullmäktiges elva möte, plus större delen av det 28 timmar och 10 minuter långa budgetsammanträdet. Totalt har fullmäktige sammanträtt 77 timmar och 5 minuter. Av denna sammanträdestid har moderattvåan varit närvarande cirka 30 procent av tiden, alltså en frånvaro av 70 procent. Moderaterna tycks inte ha stora krav på sina toppkandidater.

Jämfört med Annikas frånvarosiffror framstår de för Monica Blomqvist, som toppar v-gruppens frånvarotabell, som tämligen modesta. Monica har vart frånvarande enbart tre av elva möten, plus mindre delar av ytterligare två möten, vilket gör att Monica varit frånvarande endast cirka 25 procent av den totala sammanträdestiden.

GR

Uttalande av Vänsterpartiet i Lund vid årsmötet 2002-02-02.

Den av regeringen förda utrikespolitiken har på flera punkter avsevärt försämrats under de senaste åren. Sveriges utrikes- och säkerhetspolitik har alltmer kommit att kopplas ihop med EU:s utvecklande av en säkerhets- och utrikespolitik och USA:s försök att mana fram en koalition för en ny världsordning. Det är en världsordning där USA med stöd av EU får fria händer att intervensera runt om i världen och definiera vem som är god och vem som är ond; det är en politik som är alltmer öppet rasistisk och värderar människoliv efter hudfärg. Det är en politik som bl.a. med hjälp av Schengenavtalet försöker bygga upp en fästning kring den rika "vita" världen. Vi märker det i kriget i Afghanistan, den inhumana blockaden av Irak, oviljan att tydligt och klart stödja palestiniernas rätt till egen stat, terroristlistorna som utan synliga bevis och domstolsprövningar dömer människor till att vara terrorister och tar ifrån dem deras mänskliga rättigheter.

Den här politiken har Sverige alltmör börjat acceptera och aktivt stödja. Den grundläggande ideologin om internationell solidaritet är som bortblåst. Vänsterpartiet i Lund vill idag under sitt årsmöte tydligt deklarerat sitt avstånd mot den av svenska regeringen förda utrikespolitiken.

Vi kräver att Sveriges regering tydligt tar ställning mot Israels ockupation av Palestina och dess brutala framfart på västbanken och Gaza.

Vi kräver att Sveriges regering i FN och EU tar ställning för att de som uppförts på säkerhetsrådets "terroristlista" garanteras den rättsäkerhet som föreskrivs i FN:s deklaration om de mänskliga rättigheterna

Vi kräver att Sveriges regering genast säger upp Schengenavtalet och aktivt verkar för att hela avtalet skrotas.

Vi kräver att allt deltagande av svensk militär utomlands föregås av riksdagsbeslut.

Vi kräver en svensk utrikespolitik som baserar sig på internationell solidaritet, alliansfrihet och respekt för mänskliga rättigheter.

MÖTE MÖTE

KOMMUNALPOLITIK
Sön 25 febr. kl. 19:00 på partilokalen. Förberedelser för KF 28 febr., BSN Oster 27 febr. m.m.

VÄNSTERPARTIET
Medlemsmöte tis 26 febr. VB: framtid Plats Vårfruskolans matsal kl 19:00.

RÖDA KAPELLET
Mån 24 febr. kl. 18:45. Rep med Joakim. Vi fortsätter med tonsättningar och arr. av Håkan B. Carlsson. Ta dessutom med 164 (Money, money). Ring Rune för noter: 211 50 69.

Orkestermöte lör 2 mars kl 13. Diskussion om valrörelsen och 1 maj Plats meddela senare. Boka veckoslutsinternat 4-5 maj.

VECKOBLADET

Detta VB gjordes av: Sten Henriksson och Björn Stenholm
Redaktör för nästa nr: Rune Liljekvist

Manus sänds per post till: Veckobladet, Svartbrödersg 3, 223 50 Lund. Månd. senast 18.00
Manus mottages som e-mail: vp@lund.mail.telia.com
e. 3,5" diskett. Obs! RTF-format. Meddela längre manus.

Tel./mail till redaktörerna:
Rune Liljekvist 046-211 50 69
rune.liljekvist@telia.com
Robert Nilsson 0702/27 41 78
robert.nilsson.031@student.lu.se
Gunnar Sandin 046-13 58 99

Vid utebliven tidning eller prenumerationsärende ring:
Cecilia på expen: 046-13 82 13
Är expen obemannad lämna meddelande till telefonsvararen.

Röda Kapellets hemsida:
<http://stop.at/RodaKapellet>

Listorna

De listor som fastställdes vid valkonferensen den 17 februari och som berör Lund är följande:

Riksdagsvalet i Skåne, södra valkretsen:

1. Philip Maughan, Burlöv; 2. Karin Svensson Smith, Lund; 3. Mats Åstrand, Trelleborg; 4. Diana Mulinari, Lund; 5. Berit Sjölin, Trelleborg; 6. Eva Hamzi, Skurup; 7. Hassan Amin, Staffanstorp; 8. Ann Schlyter, Lund; 9. Lukas Lennartsson, Sjöbo; 10. Vera Pedersen Akhter, Trelleborg; 11. Martin Severin, Ystad; 12. Birgitta Otterbeck, Skurup; 13. Katarina Dahlqvist, Svedala; 14. Inga Malm-

ros, Vellinge; 15. Göran Fries, Lund; 16. Bo Lindqvist, Burlöv; 17. Marita Roos, Kävlinge; 18. Nita Lorimer, Lund; 19. Tina Johansson Günther, Ystad; 20. Cecilia Wadenbäck, Lund; 21. Saima Jönsson, Lund; 22. Mikael Persson, Lund; 23. Sara Mohammadi, Lund; 24. Martin Wolgast, Lund; 25. Ibrahim Kakahama, Lund.

Region Skåne, mellersta valkretsen:

1. Mikael Persson, Landskrona; 2. Saima Jönsson, Lund; 3. Alija Fetahovic, Landskrona; 4. Lars Fredriksson, Hörby; 5. Sima Ajdahi, Lund; 6. Thore Möller, Eslöv; 7. Ma-

rianne Malmqvist, arbetsförmedlare; 8. Christer Nilsson, Hörby; 9. Irene Carlsson, Svedala; 10. Lennart Jönsson, Landskrona; 11. Marita Roos, Kävlinge; 12. Ulf Nymark, Lund; 13. Birte Ragvald-Andreasen, Hörby; 14. Sara Mohammadi, Lund; 15. Christer B Johansson, Eslöv; 16. Alexander Löfgren, Landskrona; 17. Victoria Heimersson, Kävlinge; 18. Christina Anderberg, Lund; 19. Leandro Mulinari, Lund; 20. Peter Lenander, Svalöv; 21. Nela Porobic, Lund; 22. Göran Fries, Lund; 23. Nita Lorimer, Lund; 24. Ibrahim Kakahama, Lund.